

అరకప్పు టీ త్రాగి ఒక్క సిగరెట్ ముట్టించి ఆ హూజేలు లాడిలో చెక్కలగదిలో పడక కుర్చీలో నడుంవాల్చేటప్పటికి పుట్టిందిబుద్ధి సిగరెట్ పొగ సున్నాలు సున్నాలుగా వచ్చేటొగ వదులు దాము అని. అయితే అది రావద్దూ. ఎంత బాగ్ర తగాదదలినా అవి యే యితర ఆకారాల్లోనో ఎగురుతూవచ్చాయికాని, సరిగ్గా సున్నాలుగా ఛస్తే రాలేదు. అలా ఎగిరిన ఆకారాల్లో మొదటిది 'అ' ని అనుసరిస్తోంది. రెండోసారి యింకా బాగ్ర తగా ప్రయత్నించానేమో, చదవేస్తే వున్నమతి కాస్తా మండిపోయినట్టు, ఆపొగ యింకా మెలికలు తిరిగి 'అ' ని అనుకరించింది. యీ రెండక్షలాలు వరసని కనపడేసరికి నా ఆలోచన సిగరెట్ పొగ సున్నాల మీదనించి చిన్నప్పడు వరవడిద్దురున్న (అ-అ) ల మీదికిదూకేంది.

ఈ 'అ'లు రెండూ ప్రమాదవశాత్తూ పక్క పక్కనిచేరేయే. కాని యేవిషయంలో చూసినా యివి రెండూ ఏకీభవించి ఒక్కమాటగా వున్నట్టు లేదు. వీటిపని యింతేనా ఎప్పుడైనా ఎక్కడైనా కలిసేయొగ్యతకాని, పోనీ విడిపోయి దేని మర్యాద అది కాపాడుకోనే యొగ్యతకాని వసుండా అని యేమేమో వూహిస్తూన్న నా వూహోచక్రాన్ని

ఇళ్లన్నీ కేవలం

టి. టి. ఇంగువమయం

ప్రక్కగదిలోంచి వినపడే ఆవొక్క "ఒహోహో!" అనేమాట అటువైపు లాగేసింది. బాగ్ర తగా తరువాత ఏంమాట వినపడుతుందా అని నిరీక్షించాను. "ఏమిటోయ్ అది. ఇంత ఆశ్చర్యపడుతున్నావ్" అంటున్నాడు యింకోవ్యక్తి. వాళ్లపేరు నాకు తెలియక వాళ్ల సంభాషణ కూడా 'అ'ల ధోరణిలోనే వుండేలాగ కనిపించి ఒకతనికి 'ఐ' అని రెండో అతనికి 'ఆ' అని నామ కరణమహోత్సవంచేసిపారేసి సంభాషణ చివరంటా అవగాహన చేసుకున్నా.

అ:—ఏమిటోయ్ పిలిస్తే పలక్కుండా కూడా ఆశ్చర్యంగా రెప్పెయ్యకుండా చూస్తున్నావ్.

ఆ:—ఇంకా యేమిటంటావేమిటి — చూడు ఆ కిటికీలోంచి క్రింద ఆ పక్కంటిదొడ్లో మల్లె పందిరిదగిర.

అ:—ఏమీ కనిపించటంలేదే—

ఆ:—నీకు కనిపించదులే. హుం — ఆ వరసని యావనంతో పిటపిటలాడుతూ చెయ్యి పెకెటి ఆ మల్లెపూవులు పుణుకుతూ అపర రతీదేవిలావున్న ఆ అమ్మాయి నీదృష్టి నాకర్పించలేదంటే.....

అ:—అదా! యివన్నీ వుద్యోగా న్యేషణకోసం తంటాలుపడి వూరూరా తిరిగేమనకా?

అ:—వెధవ వుద్యోగం దొరుకు లేదొరుకుతుంది, లేకపోతేలేదు. పోదూ—

అ:—అంతే?

అ:—కాకపోతే... కొంచెంసేపు మాట్లా... డించు.

అ:—మరి బ్రతుకు తెరువు యెల్లాగ?

అ:—బ్రతుకు తెరువా—సంపాదించి కూడా పట్టుకుపోతామా? బ్రతికినన్నాళ్లూ హాయిగా మూడు పువ్వులూ అరుకాయలలా బ్రతకాలి— ఆతర్వాత...ఫీనిష్! అలా వుండాలి.

అ:—ప్రస్తుతం మాట చెప్ప. పట్టుకొచ్చిన డబ్బుయిపోతే?

అ:—సోనీయ్. నీకేం ఫరవాలేదుకదా. యిప్పుటిదాకా ఖర్చంతా నామీదే నడుస్తోందిగా.

అ:—అందుకుకాదు. పోనీ నిన్ననేవెళ్లి కనుక్కన్న ఆకంపెనీలో చేరితేనేం?

అ:—నువ్వుజేరు ఆబాడఖాపని నావల్లకాదు...

అ:—సెహబాస్. గొడవ వదిలిపోయింది. ఊఁ. అమ్మాయిని చూటం అయిపోయిందా.

అ:—ఏం?

అ:—నాళ్లవాళ్లవల్లనే నా చూస్తే దెబ్బలాటకి రాగల్రు.

అ:—యిలాటి తాటాకు చప్పుళ్లకి భయపడే ఘటం కాదిది. ఆ అమ్మాయికూడా చూస్తుండగా మనం చూస్తే తప్పేముంది.

అ:—అదోతా? గ్రంథం ముదురుతోందన్నమాట. ఎక్కడ కెడితే ఆక్కడే యిలాటివేవాలేనా వేమిటోయ్.

అ:—దీల్లో వేవాలేమన్నాయి. నీకు మల్లే ఎప్పుడూ 'తిండి', 'తిండి', 'నాఖరీ', 'డబ్బు' అంటూ ప్రపంచంలో యితరసరదాలని మరిచిపోటం నా మతంకాదు.

అ:—నీతో యింకా వున్నానంటే నాతత్వం కూడా ఫిరాయింబేటుగా వుంది. వెడతా నేను ఆకంపెనీలో చేరేస్తాను.

అ:—రక్షించావన్నమాట. యెలానూ వెడుతున్నావు కనక అఖరుసారి యిద్దరం టీత్రాగుదాం నడు. గదికి తాళం వెయ్యి.

యీ సమయం తప్పితే ఆ వుత్తరధ్వజం దక్షిణ ధ్వజంలాంటి వ్యక్తులను చూటం పడదేమనని వాళ్లు వచ్చేదాలో నిలబడ్డాను బయటికివచ్చి.

ఒకాయన ఖిదరుసీలుగ్లాల్సి, తెల్లటిఖండువావలెనాటూ, గాస్కో పంది అంధ్రాకట్టు, ఆయని ప్రక్కని ఒక గూడకట్టు, పొట్టికోటూ కొంచెం మాసిన గెడం...గోచరించారు.

మనం వెటిక అ-ఆ పేరు 'అ' అరవఅయనికీ 'ఆ' అంధ్రవ్యక్తికి సరిపోయిందిరా సరిగా అనుకొని తృప్తిపడుతూ, అసలు మొదట్లో మాత్రం వీలిదరికి స్నేహం యెలా మదిరిందా అని యోచిస్తూ వాళ్లీవెనకాలే నేనూ వెళ్లను యింకో డోస్ టీ పోసుకొద్దామని—

ఒకప్పుడు
ఉబ్బసవు
రోగిని,
ఇప్పుడో-
నవ్వుదును

ఉబ్బసము నిన్ను వదలకపోయినా, నీవు నిరాశ పడకు. బహుశా నీవు తప్పుడు మందులు తింటున్నావేమో—వేగం కుదుర్చును, తప్పక శాంతిం చును, మొదలైన తప్పు ప్రకటనలు చూసి. "శ్వాస-హరి"నే ఉబ్బస నివారణకు డాక్టరు నిరయిస్తారు. ఇది కేవలం వె వె లక్షణాలను కాక మూలకారణం వెనే పనిచేసే సక్రమమైన చికిత్స. మొట్టమొదటి మోతాదు తగిలేటప్పటికి, గొంతుకలో గుఱక, ఊపిరి ఆడకపోవడం మాయ మవుతుంది. నీవు నిశ్చలంగా నిద్రిస్తావు; బాగా తిని అరిగించుకుంటావు. క్రమంగా, పో యి న ఆరోగ్యం కుదుటుబడుతుంది. ఈలాగా నీ ఊపిరి తితులకు మంచి బలం కలుగును, ఉబ్బస రోగము నిన్ను పూ రిగా విడిచివెటిపోవును. 3, 6, 12 ఔస్సుల సీసాలు రు. 3-0-0, రు. 5-8-0, రు. 10 ల ఖరీదుకు అందరు కెమిస్టుల వద్ద దొరుకును.

మద్రాసు ప్లాకిస్టులు:—
మెసర్లు అమృత రత్నాకర ఫార్మసి, గోవిందప్ప నాయక్ వీధి.
మెసర్లు శ్రీ క్రిష్ణన్ బ్రదర్స్, తంబుచెటి వీధి.
తయారచేసేవారు :
డాక్టర్ పురోహిత
పార్మసీ;
కొల్హాపూర్.

